

Véget ért a Bóbita jubileumi évada, aminek keretében a Hány Jánossal végre sikerült méltó módon megünnepelni a hatvanadik születésnapot is. Az évad során több kellemes meglepetés is érte a társulatot, az egyik tag, Czéh Dániel különdíjat kapott. Sramó Gábor igazgatóval beszélgettünk többek közt a születésnapi produkcióról, az azt megelőző nehézségekről, az idei országos bábszínházi találkozó különlegességéről és a következő évről. (Képünkön: az évad végén bemutatott Esti mese színészei, fotó: Bóbita Bábszínház).

- Az Esti mese című előadás bemutatójával ért véget a Bóbita jubileumi évada. Egyelőre még csak kevesen láthatták, szeptembertől lesz a Bóbita műsorán. Mi a véleményed róla a premier alapján?

- Alapvetően nagyon pozitív. Beszélgettem kollégákkal és nézőkkel, összességében mindenki azt mondta, hogy egy nagyon izgalmas, szerethető előadás. Amin még dolgozni kell, az az életkori kalibrálás, és ezért még egy picit finomítani kell a darabot. A történet szerint esti mesélés közben megelevenednek a dolgok, és vannak olyan részei, főleg egy adott történetnél, amin el kell gondolkodni, hogy benne maradjon-e vagy másképp legyen megoldva. Ha ez megoldódik, akkor a 4 év feletti korosztálynak bátran ajánlható. Szerencsére ebben nincs is vita a rendezővel. Augusztus végén - szeptember elején lesz egy egyhetes felújítópróba, ez alatt lesz változtatás. Egyébként működőképes, és megint egy újdonság jellegű előadás, amilyen még nem volt a Bóbita repertoárjában. Kiemelném még a darab vizualitását, nagyon erőteljes benne a fantázia, az absztrakció képessége, ami a bábszínház lényege, hogy mindenből

minden lehet, valamint a zene. **Cseri Hanna**, aki Pécsről indult, hihetetlen jó zenét szerzett, úgyhogy ez külön öröm számunkra. Hanna sokoldalú: tud írni, zenét szerezni és zenélni, sőt játszik is, sőt, a kecskeméti fesztiválon rendezőként és színészként is bemutatkozott. Beszéltük is, hogy két év múlva – nem a következő évadban, hanem utána – jön Pécsre a Bóbitába rendezni.

- Ha már Kecskemétet szóba hoztad, mindenképp beszéljünk az ott megtartott országos bábszínházi találkozóról, amin Czéh Dániel különdíjat is kapott. Milyen érzés volt több év kihagyás után találkozni a szakma tagjaival?

- Ez a találkozó kétévente kerül megrendezésre, most viszont négy év után találkoztunk, mert 2020-ban kellett volna lennie, az elmaradt, tolodott és tavaly is ugyanígy jártunk a pandémia miatt, de most végre sikerült megszervezni a tizenötödik találkozót. Számomra az egész fesztivál nagyon kellemes meglepetés volt. Bevallom, kicsit fáradtan, kedvetlenül indultunk el, évad végén és mindenféle problémák után voltunk. Azonban már rögtön az első nap nagyon jó előadásokat láttunk. Ráadásul megszűnt a zsűri intézménye, helyette esténként asztalok körüli beszélgetések alakultak ki. Nem kinyilatkoztatások voltak, hanem csoportos beszélgetések. A szakma akarva-akaratlanul – de úgy láttam, hogy akarva – folyamatosan együtt volt, nem volt klikkesedés. Természetesen mindenkinek megvolt a maga preferenciája, politikai állásfoglalása stb., de ennek ellenére mindenki mindenkivel tudott beszélgetni, és rendkívül toleráns együttlétek voltak, a bábszínházról, a műfajról beszélgettünk, és ezt kritikusok is észrevették. Egyöntetűen mindenki megállapította, hogy gyakorlatilag nem volt olyan előadás, amire azt mondtuk volna, hogy nem kellett volna idehozni. Nagy meglepetés is ért minket. Ez a fesztivál soha nem díjazott, nem versenyfesztivál. Azonban a Magyar Bábművész Szövetség jó néhány éve ad egy különdíjat, az indoklást ők maguk fogalmazzák meg. Nagy örömünkre szolgált, hogy **Czéh Dániel** kollégánk nagy sikert aratott *A kispöccel*, amely frenetikus előadás volt, jó helyszínen, a bábos szakma előtt. Jól sikerült, és ezen kívül mindenki kiemelte

A madarak nyelvén

nyújtott alakítását, valamint egy harmadik darabban, a Bóbitások előtt szintén nem ismeretlen *Sárkányölő Sebestyénben*

nyújtott teljesítményét. Ezen három előadás alapján egyértelmű volt a döntnökök számára, hogy Dani ezt a díjat megérdemli. Ebben az is benne van, hogy már jó ideje figyelik, jegyzik őt a szakmában.

- Beszéljünk az év csúcspontjáról, a Háy Jánosról. Egy nagyon szép, főként mozgásra és zenére építő bábelőadás született, fantasztikus bábos megoldásokkal, ötletes látvánnyal. Ezzel ünnepeltétek a Bóbita 60. születésnapját. Belülről hogyan éltétek meg?

- Mondhatnám, hogy minden jó, ha a vége jó. Nagyon nehezen indult a dolog. Egyrészt, hogy őszinte legyek, a társulaton belül is voltak kételyek, hogy mit kezdjünk az anyaggal, hogy lehet megfogni, hogyan lehet ezt bábos vízióvá varázsolni 2021-22-ben. A másik, hogy tavaly novemberben kellett volna bemutatnunk, a covid azonban keresztülhúzta a számításainkat. Azonban utólag visszagondolva, talán jobb is lett így. Több idő volt a darab elkészítésére. Nem is csak napok számát tekintve, hanem az, hogy így széthúzódott a próbaidőszak, és nem volt ez a nagyon keményen zakatoló premier-közelség, mindenkit elindított egy érési folyamatot. A rendező és a tervező még tudott gondolkodni, és ami nekem a legnagyobb öröm volt - és ezt el is mondtam a kollégáknak - hogy azt láttam a főpróba időszakában, hogy a színészeknél teljesen eltűnt a tartózkodás. Addigra mindenki átesett a holtponton, a kétségeken, és elkezdtek szeretni, élvezni és magukénak érezni az előadást és a próbafolyamatot. Amikor zenekar nélkül láttam a Bóbitában, nagy kő esett le a szívemről, mert láttam, hogy működni fog. Az pedig hatalmas élmény volt, amikor mindezt teljes nagyságában, a Kodály Központ nagyszínpadán, énekesekkel, kóruossal, zenekarral együtt, közel ezer ember előtt bemutathattuk. Ott is azt éreztem, hogy minden résztvevő számára, kórustagoktól kezdve a zenészekig, operaénekesekig nagy öröm volt. Mindenki átérezte azt, hogy egy ilyen produkciót létrehozni nem kis dolog. Főleg ilyen körülmények között. Azt gondolom, hogy tényleg méltó megünneplése volt a hatvanadik születésnapunknak. Úgy el lehet helyezni az emlékek között, hogy a hatvanadik nagyot szolt!

- A Háy János premierje előtt szerveztetek egy „öreg-Bóbitás” találkozót is. Mennyire fogadták el a régi tagok a meghívást?

- Sokan nem tudtak eljönni, természetesen az időpont miatt is, meg ősszel még jobban rákészültek. A fő probléma technikai volt, hogy csütörtökön kellett megtartani a premiert, és nem pénteken. Emiatt a munka és utazás szempontjából jó néhány embernek ez gondot jelentett. De öröm volt látni, hogy sok régi Bóbitás – akik azért valljuk be, már benne vannak a korban – eljött. Az itteni kötetlen beszélgetés, fogadás, illetve a régi filmfelvételek folyamatos lejátszásával sikerült ezt is nagyon emberivé tenni. Nem a csinnadrattáról szolt, ami a mostani pénzügyi helyzetünkben lehetetlen is lett volna. Azonban az, hogy jöttek-mentek az emberek, és régi, több éve nem látott kollégákkal lehetett beszélgetni, rádöbbenni, hogy akár 20-30 éve nem is találkoztunk, mindenki számára élmény volt.

- A Háy bemutató a város felé is fontos prezentáció volt. A premier előtt Pécs polgármestere is köszöntőt mondott.

- Ősszel szerettük volna, hogy a minisztériumból is jöjjenek, most is küldtünk felkérést, azonban pont a azokban a napokban dőltek el a miniszteri, államtitkári tisztségek, így tudtuk, hogy

gyakorlatilag nincs rá esély, hogy valaki eljöjjön a minisztérium képviselőjében. Polgármester úrral már korábban egyeztettünk, amikor meglett az új időpont, és állta is a szavát, eljött és köszöntőt mondott. Ami számomra fontos volt – a protokolláris kötelezettségeken túl – hogy mutassuk meg magunkat a városnak. Szerintem jó páran olyanok is eljöttek erre az előadásra a Kodály Központba, akik a Bóbitába nem jöttek volna el. Fontos volt, hogy ezek az emberek láthassák, hogy a bábosok egy zenekarral, operaénekesekkel, kórossal egy ilyen összművészeti produkciót létre tudnak hozni a születésnapon.

- A születésnap elmúlt, de ha jól tudom, a darab marad a Bóbita színpadán, csak élőzenei kíséret nélkül.

- Igen, két előadás már biztos, hogy lesz. Szeptember elején lesz egy felújítópróba, és szeptember 11-én, vasárnap, a Zeneszüret Fesztivál keretében a Bóbitában lesz az első előadás. A következő hétvégén pedig Sárvára visszük, a Sárvári Vármúzeum udvarán tartunk esti előadást. Ez úgy jött, hogy náluk épp egy huszárkiallítás van, és látták a produkciót és meghívták. A zene természetesen itt is felvételről megy. Azonban **Horváth Zsolttal**, a Pannon Filharmonikusok igazgatójával beszéltük, hogy bízom benne, hogy a Hány Jánost több évig műsoron tudjuk tartani, akár fesztiváldarabként, akár különböző meghívásoknak eleget téve, és nem zártuk ki, hogy valamikor újra a Kodály Központban, vagy egy olyan rendezvényen, ahol pénzügyileg is meg tudják oldani, élőben menjen a zenei rész.

- Mi várható a következő évadban a Bóbitában?

- Kicsit előre dolgoztunk, hiszen az említett *Esti mese* a nyitódarab, ez lesz az első új előadásunk. Ennek most volt a premierje, de a nagyközönség számára szeptember 3-tól lesz elérhető. Októberben

Szabó Attila

érkezik hozzánk, akivel szintén régi a kapcsolat, hiszen sokáig dolgozott a JESZ-ben, illetve nálunk is, legutóbb a Hány János dramaturgja volt. Ő fog rendezni Czéh Dánelnek és

Mag Eszternek

egy kétszemélyes

Répamesét

, amely Dani bohócdoktori képességeire is épít. Ez a kisebbeknek, 3-7 éveseknek szól, és a nagyteremben tartjuk, november 5-én. Ezenkívül az évadban még egy nagytermi bemutatót tervezünk, a

Kacor királyt

, március elején. Rendezőként

Varsányi Péter

tér vissza, aki még épp a covid előtt tudott egyet dolgozni nálunk, A hollókirályt rendezte, amiből

sajnos túl sokat nem tudtunk játszani. Reményeink szerint ez a mese a 4-10 éves korosztály számára szerethető lesz.

- Egyéb tervek?

- Ha belefér a büdzsébe, akkor szeretnénk még egy csecsemőszínházi... illetve megváltoztattuk a nevét, pöttömszínházi előadást tartani. A csecsemőszínház elnevezéssel mindig is voltak problémáink, és most eldöntöttük, hogy változtatunk. Megpróbálkozunk azzal, hogy nem csak szombat délelőttönként, hanem péntekenként is lenne egy előadás, sőt bérletet is lehet majd váltani rá. Eddig ugyanis a legkisebbek számára nem volt bérlet vásárolható, most ezt is megpróbáljuk. A tervek szerint **Vadon Judit** és **Várnagy Kinga** hoz majd létre egy pöttömszínházi produkciót, jövő tavasszal. Az évadnyitó környékén, szeptember 3-án, amikor lesz az Esti mese premierje, úgy tervezzük, hogy megnyitjuk a szegedi Kövér Béla Bábszínház bábgyűjteményét. Ők is évfordulót ünnepelnek, most 75 évesek. Szerencsére az utóbbi időben **Kiss Ágnes**

intézményvezető és

Schneider Jankó

művészeti vezető révén nagyon jó a kapcsolatunk velük. Megyünk az évadnyitójukra is augusztus végén, viszonzzuk, hogy tavaly felvonultak óriásbábokkal velünk a Pécs Nyitva programsorozat megnyitóján. Továbbá idén júniusra terveztünk egy tajvani bábkiállítást, ha minden jól megy, akkor ez jövő júniusban össze fog jönni.

- Még a nyárról ejtsünk pár szót: lesznek-e fesztiválszereplések, illetve a pécsiek jöhetnek-e a nyáron bábszínházat nézni?

- Július elején részt vettünk a Győrkőcfesztiválon a *Királyfik és királylányokkal*, itt a fiatalok, a Művészetisek voltak, illetve a felnőttképzésben résztvevők, a Marosvásárhelyi Egyetemről jöttek bábosok, összesen húsz fő képviselte a Bóbitát ezen a nagyszabású, kétnapos rendezvényen. Ami a pécsi közönséget illeti: nagyon örültem neki, hogy a Zsolnay Negyeddel partnerségben kéthetente tudunk bábszínházi előadást fogadni. Az első

Pályi János

Vitéz Lászlója

volt, múlt szombaton az Aranyszamár Bábszínház

Vackor

előadása jött, legközelebb

Fabók Mancsi

, utána az Álomzug Társulás produkciója érkezik, és végül a saját előadásunk,

A bűbajos lakat

zárja a „Síppal-dobbal-bábbal” című sorozatot. Két hétre rá pedig már jön a Szamárfül Fesztivál, így a pécsiek tényleg kéthetente élvezhetnek egy-egy bábelőadást.

- Tájéltőadásotok is lesz?

- Lesz egy *Bűbajos lakat* előadásunk július végén Villányban. Eléggé sűrűre sikerült az évad vége: június 25-ig próbák voltak, aztán bemutató, most szabadságra mennek a kollégák, de még az évadnyitó előtt lesz egy külföldi utunk, Szatmárnémetibe megyünk a Partiumi Magyar Napokra, ahova *A madarak nyelvét* visszük el. Jelenleg pedig már zajlanak a nyári táborok, idén öt turnusban. Az első tábor már véget is ért, ezen kevesebben voltak, viszont az utolsó iránt olyan nagy volt az érdeklődés, hogy 21-en jelentkeztek rá!

{jcomments off}